

Guds Ord.

Hvad er den Kraft, hvad er den Magt,
Den kristne Ridderstares Pragt,
Den Skjærm, det Skjold, den Borg for Herren,
Der kjæmpebe for Himmelæren,
Det Sværd, som aldrig falder til Jord?
Det er Guds Ord, det er Guds Ord.

Hvad er som et tveegget Staal,
Der aldrig nogen Modstand taal?
Ug intet Pantser udestænger,
Men gennem Sjel og Aand sig trænger
Og os vor Afsmagt lærer her?
Det er Guds Ord, Guds Ord det er.

Hvad bruser saa med Stormvindes Slag
Og overdøver Jord'ne's Brag?
Hvad dundrer i en Synners Dre,
Som Dommens Røst han skulde høre,
Som minder ham om Straffen der?
Det er Guds Ord, Guds Ord det er.

Hvad suser som en vaarlig Vind
Og bringer Sommer til hvert Sind?
Hvad læger soubeknuste Hjerte,
Hvad raaber Trøst i Synners Smerte?
Hvad driver Sorgen fra os her?
Det er Guds Ord, Guds Ord det er.

O, Kraftens Ord, du Livens Ord!
Til Salighed paa denne Jord
Al Herren selv du er os givet;
I dig er Sandheden og Livet.
Du lærer Vel til Himlen her;
Thi Herrens, Herrens Ord du er.

O, kom med Kraft! O, kom med Liv!
Bort Hjertes Ridder-Rustning bliv!
Den lille Stare før af Heben,
Dens Kjemper længes efter Freden;
Til Himlen fra en stridfuld Jord
O, før os du, Guds eget Ord!

Tillid til Jesus alene.

En Dag kom en ung Mand som var
bleven overbevist om sin syndefulde Til-
stand, og som stræbte haardt at frelse
sig selv, til mit Kontor. Han havde
fattet gode Forsætter og gjort alvorlige
Løfter uden at have fundet Fred.

"Din Vanstelighehed," sagde jeg,
"skriver sig ene og alene fra, at du tæn-
ker bare paa dig selv. Du forlader dig
ikke paa Frelserens fuldbårde Gjer-
ning, skænker dig i Evangeliet, du tror
ikke paa Kristus."

"O, jeg forlaster ikke Kristus; men
jeg ønsker at føle at jeg tror paa ham."

"Ah! just saa; du ønsker at forlade
dig paa Kristus for en Del, og delvis
paa din egen Følelse. Men Ordet
Følelse forekommer bare to Gange i
hele Bibelen, og ikke i den Mening i
hvilken du tar det."

"Hvi, jeg tænkte, at jeg maatte føle
at jeg var frelst, før jeg kunde blive
frelst."

"Aldeles ikke. Frelsens, Gjerning

blev fuldbragt af Jesus for over atten-
hundrede Aar siden. Denne Frelse er
bragt til os i Evangeliet. Du har at
tage den, ikke med din Følelse, men
med Troens Haand.

Dersom en Ven fortæller dig en god
Nyhed, saa føler du dig ikke først glad,
og siden tror ham; men først tror du
ham, og da føler du Glæde."

"Har jeg da intet at gjøre med
Følelsen?"

"Aldeles intet. Det forlanges af dig,
at du skal tro det skrevne Guds Ord.
"Og dette er Vidnesbyrdet, at Gud har
givet os det evige Liv; og dette Liv er
i hans Søn. Hvo, som har Sønnen,
har Livet; hvo, som ikke har Guds Søn,
har ikke Livet." 1 Joh. 5, 11-12.

Al din Følelse og dit Stræb er der-
for ikke af mindste Værdi, for du er
aldeles død i Overtrædelser og Synder,
og indtil du har Sønnen, har du ikke
Livet, uagtet du stræber, græder og
gjør Løfter for tusende Aar. Liv,
evigt Liv, er hvad du trænger, og dette
Liv, denne Gave af Gud er i hans
Søn."

"Vel, men hvorledes faar jeg Søn-
nen?"

"Han kommer til dig i Evangeliet.
I samme Minut, som du tror Evan-
geliet, har du Kristus og det evige Liv.
Thi saa har Gud elsket Verden, at han
har givet sin Søn den enbaarne, paa
det at hver, som tror paa ham, ikke skal
fortabes, men have et evigt Liv', Joh.
3, 16; Sandelig, sandelig siger jeg
Eder: Hvo, som hører mit Ord og tror
den, som har udsendt mig, har et evigt
Liv og kommer ikke til Døden, men
er gaaen over fra Døden til Livet' Joh.
5, 24; 'Thi den, som ikke vidste af
Synd, har han gjort til Synd for os,
for at vi skulle i ham vorde retfærdige
for Gud', 2 Kor. 5, 21; — 'og fra alt,
hvorfra I ikke kan vorde retfærdig-
gjorte ved Moses's Lov, retfærdiggjores
ved ham enhver, som tror'. Ap. Gj.
13, 39."

"Jeg tror dette, men —"

"Sig ikke men. Der er intet Men i
Guds Salighed Tilbud, og ser du ikke,
at Djævelen forsøger at føre dine Tan-
ker fra Kristus og hans istandbragte
Forløsergjerning og hans dyrebare
Ord til din egen Følelse? Fæst din
Tillid paa Jesus alene, saa som han er
ofret dig i Evangeliet. Han er den
"Rock of Ages", hvorledes end din
Følelse forandres, denne Klippe bevæges
ikke."

"Oh! du ved ikke, hvilken Synder jeg
har været."

"Nei, det gjør jeg ikke, men jeg ved,
hvilken Frelser du har; og han ved alt

om dig, og det værste ved han; just
fordi du er en stor Synder, vil han, at
du skal raabe Satan det lige i Ansigtet:
'Det er en troværdig Tale og aldeles
værd at annammes, at Kristus Jesus
er kommen til Verden for at gjøre Syn-
dere salige, blandt hvilke jeg er den
første', 1 Tim. 1, 15. Vige siden Kris-
tus led og døde en Forsonings Død
for Synden, har Gud været fuldkom-
men tilfreds med Hensyn til det frygte-
lige Spørgsmaal om Synden, og der
er skrevet, Jesu Kristi, Guds Søns,
Blod renses os fra al Synd', 1 Joh. 1,
7."

(Læs dette og noget ved Siden deraf.)

Den unge Mand lyttede opmærksomt
til Evangeliebudskabet, og ved Guds
Naade forlod han sig snart paa Jesus
alene.

Lutheran Pioneer.

ved T. V.

"Naar vi gjøre det gode, da lader
os ikke blive trætte!"

(Gal. 6, 9.)

En Vinteraften forlod en Kjøbmand
i London sit Kontor og traadte ind i sin
Dagligstue. Han gjorde sig det bekendt,
trak Lænestolen hen til Kammen og slog
sig rigtig hyggeligt ned ved den klare
Ild. Men det vilde ikke rigtig gaa
denne Aften med Sindets Ro. Der
var noget, som bevægede sig i Mandens
Jindre. Om Eftermiddagen havde der
været en Agent for et velgjørende Sel-
skab hos ham paa Kontoret, som ind-
trængende havde bedet ham om dette
Aar at fordoble sit Bidrag til bedste for
Selstabet; og med stort Eftertryk havde
han lagt ham Nødvendigheden heraf
paa Hjerte. Kjøbmanden havde afvist
ham. "Folk maa tro, jeg er sammen-
sat af bare Penge," sagde han ubillig
til sig selv; "dette er nu den fjerde
Forening for hvilken jeg iaar skulde for-
høje mit Bidrag, og saa har jeg netop
iaar haft store Udgifter til min Hus-
holdning, som aldrig før. Bygningen
har kostet mange Penge; Møblerne,
Tapeterne og Fortougene har ogsaa
kostet meget; jeg ved virkelig ikke, hvor-
ledes jeg skulde kunne forhøje mine Bi-
drag om kun med en Dre."

Manden blev bestandig ærgerligere,
blev træt og føbnig, og omsider sov han
ind i sin Lænestol. Da forekom det
ham i Søvne, som om han hørte Fod-
trin udenfor Døren, og en simpel, fat-
tig udseende Mand traadte ind, stillede
sig frem for ham og bad ham høre paa
ham et Dieblil. Kjøbmanden trak en
Stol hen til Kammen og bad ham tage
Blads. Den fremmede saa sig et Die-
blil omkring i den smukt møblerede

Stue og trak saa et Papir frem, rakte
Kjøbmanden det og sagde med en yd-
myg og sagtmødig Stemme: "Min
Herre, her staar noteret Deres Bidrag
til Missionen for forrige Aar. De
kjender Nødvendigheden af denne hellige
Sag bedre, end jeg kan forklare Dem
den. Jeg vil derfor spørge, om De
ikke kunde føie lidt til Deres Bidrag
iaar."

Den ligefremme og fordringsløse
Mands venlige Tiltale foruroligede
Kjøbmanden endnu mere end Agenten
om Formiddagen, og han gientog hur-
tig og forlegen de samme Undskyldnin-
ger: de trykkende Tider, Vanstelighe-
derne ved at fortjene noget, hans Fa-
milieudgifter osv.

Den fremmede saa sig med rolig Blik
omkring i det stadselige Værelse og tog
sit Papir til sig igjen, men rakte ham
straks efter et andet med de Ord: "Dette
er den Liste, paa hvilken Deres Bidrag
til Traktatselskabet for forrige Aar staar
tegnet; kan De ikke yde noget mere? De
ved, hvor meget der er udrettet ved
denne Forening, men ogsaa, hvor me-
get der staar tilbage at gjøre; kan De
ikke forhøje Deres Bidrag?" Kjøb-
manden blev rigtig nok noget nedstemt
ved denne nye Bøn; men i den fremme-
des stille, milde Væsen laa der noget,
som bevarede ham imod heftigt Udbrud.
Han svarede kun, at han meget beklage-
de, at Forholdene var af den Art, at
han ikke kunde det, og den fremmede
tog ogsaa dette Papir tilbage uden den
mindste Røsen. Men umiddelbart der-
efter holdt han frem for Kjøbmanden
Listen over dem, som ydede Bidrag til
Bibelselskabet og mindede Kjøbmanden
med saa, men indtrængende Ord om
dette Selskabs almindelig anerkjendte
Arav og bad atter om Forhøje af
Bidraget. Men da blev Kjøbmanden
utaalmodig. "Har jeg ikke tydeligt
nol sagt det," fo'r han op, "at jeg ikke
iaar kan give noget mere i saadanne
Diemed? Det synes, som om saadanne
Fordringer slet ingen Ende vil tage i
vor Tid. I Begyndelsen gaves der
blot to eller tre Diemed at give til, og
Gaverne behøvede just ikke at være saa
store. Men nu kommer der daglig nye,
og efterat vi har givet rigeligt, opfor-
drer man os endog til at give dobbelt
og tredobbelt. Dette tager ingen Ende;
vi maa dog omsider holde op engang!"

Den fremmede tog atter sit Papir til
sig, reiste sig, fæstede sit Die gennem-
trængende paa den foran ham siddende
Kjøbmand og sagde med en Stemme,
der trængte ind i Sjælen: "I denne
Nat for et Aar siden troede De, at
Deres Datter skulde dø. Fuld af

Anges landt De intetsteds No — hvem raabte De paa i hin Nat?"

Rjebmanden fo'r sammen og saa op; det forekom ham, som om den fremmede var bleven forvandlet, og hans rolige og gennemtrængende Blik hviende ham til Jorden, han holdt Haanden for Ansigtet og svarede intet.

"For fem Aar siden," vedblev den fremmede, "erindrer De nok, at De laa paa Gravens Rand og troede at maatte efterlade Dem en uforfærdet Familie. Erindrer De endnu, til hvem De da bad, hvem der da ikke viste Dem tilbage, hvem der ogsaa den Gang blasp Dem?"

Et Dødblik holdt den fremmede inde; Dødsstillehed herskede i Bøvelset. Rjebmanden hviende sig forover og lagde bevæget Hovedet paa Armen af den Stol, der stod foran ham.

Den fremmede traadte nærmere, og i en endnu mere indtrængende Tone spurgte han for tredje Gang: "Erindrer De femten Aar tilbage, hin Tid, da De selv søgte Dem saa hjælpeløs og uden Haab, da De Dag og Nat kæmpede i Bønnen? Hvor gerne De dengang vilde have givet en hel Verden for Forsikringen om Deres Synders Forladelse! Hvem var det, som da hørte Dem og gav Dem, hvad De bad om?"

"Det var min Gud og min Frelser! Ja ham var det!" raabte Rjebmanden.

"Og har han da nogenfinde beklaget sig over, at De tral for store Bøvelser paa ham, at De forlangte formeget af ham?" spurgte den fremmede, og hans Stemme lød saa mild og alvorlig paa en Gang. "Bekn, tal nu De! Vil De være tilfreds med, at De fra denne Aften aldrig mere vil begjære noget af ham mod, at han aldrig mere forlanger noget af Dem til sit Riges Udbredelse?"

"Aldrig, aldrig!" raabte Rjebmanden og kastede sig for den fremmedes Fødder. Men i samme Dødblik syntes Skillelsen at forvinde, og han vaagne.

"O min Gud og Frelser!" udraabte han. "Hvad har jeg gjort! Tag alt, indtil mint ste Gran. Hvad er alt det, jeg har at give dig, mod det, som du har givet mig." (Jndsendt.)

Bliver Bibelen modsagt eller stadfæstet af den sande Videnskab?

For nogle Aar siden var jo det i de oplystes Kredse en almindelig Antagelse, at Bibelen ikke kunde staa sig mod den videnskabelige Kritik, især fordi den var saa fuld af historiske Feil. Saadanne Feil fandt de snart sagt overalt.

Næsten ingen af Bibelens Bøger var skrevne paa den Tid, de selv angav, mente de, men de fleste først Aarhundreder senere. Dette mente de at kunne bevise med uimodsigelige Argumenter. Og saa hørte man da bræde her og der, at man ikke kunde tro snart dette og snart hint i Bibelen — ja snart sagt intet — "af videnskabelige Grunde."

Endnu har vi jo mere end nok af den Tids Efterforskere iblandt os.

De staa omkring sig med gamle udslebte Fraiser eller ogsaa pludrer de, som Papageier efter, hvad andre siger. Men ham, som sagde: "Derom disse taug, (i: disse, som skulde besjære hans Navn) du skal Skenene tale", han har ogsaa ladet dette se. Mænd som Prof. Jensen fra Marburg, Prof. Zimmermann fra Leipzig, Prof. Delizy fra Breslau o. m. a., har i flere Aar foretaget Udgravninger i Babylon, Ninive, Ægypten

og paa flere Steder, og deres Arbeide har baaeret rige Frugter for den sande Videnskab. De har til sine Læber fundet hele Biblioteker vel bevarede.

Op-tegnelserne findes paa Lerplader, og om deres Betydning for den historiske Kritik, kan vi danne os et Begreb, naar vi hører, at to Gange er det lykkedes at finde hele Biblioteker, hvert indeholdende omtrent 33,000 Lertavler.

Hvilkens Betydning disse Tavlers Indhold har for den videnskabelige Kritik af det gamle Testamente vil vi ogsaa sige, naar vi erindrer, i hvilken nær Forbindelse Israel stod til Babylon, Assyrien og Ægypten.

Derfor disse Tavlers Historie stemmer med Bibelens baaede med Hensyn til Tid og Indhold, saa burde enhver ærlig Person sige: "Af videnskabelige Grunde" maa jeg tro den.

Hvordan stemmer da disse to Litteraturer? — Paa dette Spørgsmaal vil jeg lade en Jagmand svare nemlig Prof. J. F. McCurdy fra Toronto, Canada. Efterat han i Martshæftet af Homiletic Review for 1896 har sammenstillet de arkæologiske Undersøgelser med den gammeltestamentlige Historie, slutter han saaledes:

"Det er en stor Gøvinst for den bibelske Kritik at en mere fornuftig Holdning indtages af de mest indflydelsesrige Kritikere. Ingen, som vil ansees at tale med nogen Grad af Autoritet vil nu paasta, at den bibelske Historie er en Samling af Eventyr og Legender, som paa Slump er sat sammen og ved et Tilfælde ført til os gennem den jødiske Tradition.

Hvorledes har det sig da, at et mere fornuftigt Syn paa disse Sager nu saa meget mere almindelig hævdes endog af usympatiske Kritikere?

Jeg vil nævne to af Hovedgrundene:

1) Den sande Børdoms Indflydelse paa Udviklingen isølge den gammeltestamentlige Litteratur.

2) Orientaliske Opdagelser, som har sat os istand til at udfylde sparsomme Beretninger i den bibelske Historie, og forresten givet os historisk Kjendskab til de større Bevægelser blandt de Folk og Nationer, blandt hvilke ogsaa Israel spillede sin vigtige Rolle.

Det vil nu være bedst at fremsætte nogle langt rækkende Slutninger, som man er naaet til ved Hjælp af senere udgravne Elementer af orientalsk Antikvitet:

I. Det gamle Testamente er en Historie af de jordums nordligboende Semiter, og blandt dem igjen særlig Israels Folk, til hvem og ved hvem Kundskaben om Guds Gjerninger og Veie er komne.

II. Udenfra seet er Israels Historie en Episode i den større Historie af alle de vestasiatiske Stater.

Israel var selv et Skud af den Race, som i Kartusinder kontrollerede den store Region mellem Floden Tigris og Middelhavet. Med disse beslegtede Folk delte de derfor ogsaa de fundamentale Institutioner baaede politiske, sociale og religiøse. Dets Skjæbne var derfor ogsaa bestemt af de større og dominerende Stater inden for Cirklen af dette beslegtede Folk.

III. De store, kontrollerende Faktorer blandt Nationerne, og Israels Skjæbnes Udbydere, var de to Riger Babylonien og Assyrien. Med Babylon begynder den gammeltestamentlige Historie og der ender ogsaa Israels Historie, som er i Nationen betragtet. Assyriernes og Babyloniernes Politisk og Foretagender var det bestemte for Israels Stilling i det hele taget.

IV. Seet indenfra var denne Israels Stilling saaledes ordnet, fordi alene saaledes deres høiere Livs Udvikling kunde fuldføres. Israel modtog Ordet fra Jehovah. Men kun gennem lang og drastisk Disciplin kunde Aabenbaringens moralske og aandelige Sandheder blive dem til Landt Gavn.

V. Den profetiske Guddalder i Israel d. v. s. den Tid da den profetiske Aand var mest virksom, og den hebraiske Litteratur især Kjød Bæft, falder ogsaa netop sammen med den Tid, da Israel stod i den næste Forbindelse med de østlige store Riger. Forholdet er jo saa intimt, at det danner ligesom Themaet for Profeternes fleste Spaadomme. Forstaar vi dem, saa holder vi Nøglen til mange af de herligste Skatter i Guds Ord.

VI. Babyloniernes og Assyriernes var de næstgængste Historikere i det gamle Østen ved siden af Hebræerne. Deres Op-tegnelser er ganske fuldstændige, og de tjener paa samme Tid til at supplere og forklare de gammeltestamentlige Beretninger. Disse Folk var ogsaa de næstgængste Tidsangivere. Deres kronologiske Notiser danner en Rjøn Mamme for det gamle Testaments Historie.

VII. Assyriologi har allerede en meget fremstødt Plads i den bibelske Apologetik. Den er jo ogsaa det allerbedste Bevis paa det gamle Testaments historiske Nægtighed. Dette bliver den hovedsaglig paa to Maader:

a) Direkte ved ligefrem Beretning. Alle de mangfoldige Beretninger om internationale Sager i de historiske Bøger er stadfæstet af de udgravne Beretninger overalt, hvor de behandler samme Sag.

b) Indirekte ved en større Udførelse af Historien. De mange Hentydninger i Bibelen til Folkeslag udenfor Israel, og Forbindelsen mellem dem og Israel har mere end blot en tilfældig Betydning og mere end blot en arkæologisk Interesse.

De vides ved den rekonstruerede Historie af det vestlige Asien at være en vigtig Faktor i Guds Forsyns Vaand til Opdragelser af hans gamle Pagtesfolk til Slegtens Frelse."

Vi finder nok, at den sande Videnskab bliver staaende sikkert og fast paa Bibelens Grund. Dette er glædeligt. Men glædeligere er det dog, at en enfoldig Synder ved at tro og efterleve dens Sandhed faar erfare, at dens Ord er Aand og Liv — et Ord, som er mægtigt til at gjøre vore Sjæle salige.

L. C. Fosb.

To Mænd paa Jidsiden.

En gammel Indianer had en hvid Mand om lidt Tobak for sin Pibe. Manden gav ham en Haandfuld Kardus, som han tog ligegyldigt fra sin Lomme. Næste Dag kom Indianeren tilbage og spurgte efter den hvide Mand. "For", sagde han, "jeg fandt en kvart Dollar iblandt Tobakken."

"Hvorfor beholder du den ikke?" spurgte de hvidskaaende.

"Jeg har en god Mand og en ond Mand her", sagde Indianeren, pegende paa sit Bryst; "og den gode Mand siger, 'den er ikke min; giv den tilbage til Eieren'. Den onde Mand siger: Bryd dig aldrig derom, du har den, og nu er

den din'. Den gode Mand siger: Nei, nei, du maa ikke beholde den.' Saa vidste jeg ikke, hvad jeg skulde gjøre. Saa tænkte jeg at lægge mig til at jøve, men den gode Mand og den onde Mand holdt ved at snakke hele Natten og forstyrrede mig; og nu bringer jeg Bøngene tilbage, og jeg føler godt." Rom 2, 14 15. T. S.

Et Digt forfattet af Louis Christie, fremsagt af ham selv ved Kvindeforeningens Feste i "Vor Frelser's Rgh." San Francisco.

(Se Herold Nr. 30.)

Demmer, Brødre, en Tante lad mig se, En Tante, gammel jo, dog altid steds rig; Et Spørgsmaal om, hvem er dog vel min Næste? Og kan vi drage ham og med ham fly, —

Fly hen til Kjærlighedens Ophav og hans Naade, Og se Kjærlighedens klare, varme Sol; Ja se de klærlige, aabne Frelser — Arme Endnu udbrakte i fra Pol til Pol.

Jeg siger "Ja", vor Næste, det er alle, Af alle Folkeslag og Tungemaal er jeg, Og Jesu Blod, det rige, dyrebare, Et blot for os, men og for disse Folk.

Og saa hans Ord saa trofast og sande, Ja end Fortællernes rige Strøm, — Skal de ei høres end i alle Lande? O, lad det blive os ei blot en Drøm.

Vaagn op min Sjæl, lad det end koste Næie, Hans Kjærlighed den tvinger dig, Du hør, Du maa;

Kan mod et evigt Liv, Du ondt nok døie, Et Himmel-Arv og Krone dig ei værd at faa?

End hele Skabningen saa tungt maa sukke, Den venter paa Guds Børn, det rige Tal, Og Jesu Komme vil den Port oplukke, Hvor Veien fører bort fra Død og Kval.

Stu hen, se Livet som i alt sig rører, Stu op, se Himmelhvælvet i sin Stjernepragt, Og se paa Kjennekælvet, som det rasløst fører, Sit travle Fjed ret som i Dødsforagt.

Og skal vi tro, at alt er vel herude, At vi gaar frem og bedres i vor Veie, Og at der findes ei en Magt tilhede, Som siger: Rolig Du, Dig ændrer Brede ei;

Du hører Kirken til, gaar flittig der og fører, Et Liv saa godt og gjør saa meget vel; At alt kan synes, at vi fuldt tilhører, Den Flok, som vinde skal hin Krone sæl.

Da vil jeg 'ie, vig bort du usle Tanke, Du ei i denne Dragt kan træde frem; Bland ei dit "Jeg" i hvad Du her kan sanke, Og vid at her paa Jord er ei vort Hjem.

Og lad os huse, at hvert Kne skal bøie, O Selv De, der høist foragted Herrens Ord; Med Bryllupsdragten ei bin egen Flib og Næie, Hvormed Du træde kan til Herrens Bord.

Nei Jesus, han er Frelser, han er Naadens Kilde,

Han vort Eksempel, Kongen og vor Gud, Og hvad der flyder af hans Aand den milde, Til os at Tid, det er vor Frelser's Skrud.

Lig ham at blive, Kjød og Blod kostæste, Et Sædelorn kaldt frem af Naadens Varne, En Skabning ny af Naad en fuldt udrustet, Som jaadan trykkes vi i Fader-Arme.

Vi ikke vil e, hvad vi skulde blive, Dog et vi ved, lig "Jesus", det er nok, Og se vi skal ham, som har er ilive, Hvor herlig vide sig blandt denne Flok.

Demmer, Brødre, vel mødt i denne Stund herude,

Vel mødt igjen, naar vi i Himlens Sal, Vi for hverandre vil alle ofte bese, At ikke en skal savnes af vort Tal.

Betal Herren dine Løfter.

Hvad vi sammen med Kristne Mænd brødre er i Hæven enige om at gjøre for

Herrens Sag, lad os gøre det straks og det med Lyft og Glæde. Paa vort sidste Synodemøde blev vi ogsaa her i Pacific Distrikt enige om den 9de Søndag efter Trefoldighed at optage et Offer til "Church Extension". Vil ikke ogsaa du, kjære Ven, være med at efterkomme dette gode Forsæt? De Penges, som saaledes ofres, laanes rentefrit til fattige Menigheder.

Naar Menigheden, som først har faaet et saadant Laan, bliver ifaand til at betale det tilbage, udlaaes Pengene igjen straks til en anden Menighed, som trænger saadan Hjælp. Saaledes ser du, at hvad du denne Gang ofrer, kan komme mange trængende til hjælp mange Gange og paa mange Steder.

Skulde ikke du ogsaa ville være med at ofre hertil og opmuntre dine Venner og Naboer til at gøre det samme? Der er ikke sagt, hvormeget, du skal ofre, men kun at du bør ofre noget, fordi Herren siger: giv den som beder og vend dig ikke fra den, som vil laane af dig. Giver og meddeler, thi saadanne Offere behager Gud vel. Man er over hele Samsundet bleven enig om at ofre, hvorfor skulde da vi slaa ganske fejl eller slaa tilbage? Der er ingen af os saa fattige, at vi ikke kan gjøre noget.

Og bliver alle med, saa skal man se, hvilket et pent Offer det hele skal blive. Og lad os ofre med Lyft og Glæde. Thi Herren har ofret sin Søn for os og han elsker os, og elsker glade Givere.

Wilbur, Wash. 29de Juni, '97.
Pacific Herald.

Parkland, Wash.

Som før nævnt her i Bladet har Pastor Nissen været paa en Missionsrejse her oppe i Lincoln Co. Wash., og jeg tør dristig sige, til stor Glæde for mange især af de ældre Nordmænd og Danske heromkring. Der var nemlig mange her, som ikke havde hørt en dansk eller norsk Gudstjeneste i et Tidrum af fra 10—14 Aar.

Naar jeg siger, at det var især de ældre som glædede sig, saa mener jeg, at de glædede sig mest, fordi de unge jo alle eller næsten alle er sproget mægtig, saa de kan forstaa en engelsk Tale ligesaa godt som en i Modermaalet.

Men i en anden Retning tror jeg, at Ungdommen særlig glædede sig ved Pastor Nissens Besøg, nemlig, da han var her, fik vi en "Picnic", den første skandinaviske "Picnic", der har været her i "Big Bend". Pastor Nissen holdt Gudstjeneste i det frie om Formiddagen klokken 11, over Dagens Evangelium. Efter endt Gudstjeneste havde vi Middagsmad af de vellydte medbragte Kurve med en Tilfætning af Is og Lemonade. Da Middagen var over eller alle mættede, begyndte den egentlige "Picnic" med Afspjngningen af fire Sange:

"Ja vi elsker dette Landet". "Der er et yndigt Land". "Du gamle, du friske, du sjeldbysga Nord" og saa den engelske Sang "America".

Derefter holdt Pastor Nissen Fæsttale paa Modermaalet, hvori han paapegede, at de skandinaviske Folkeslag havde en Mission at udføre her i Amerika og lagde os paa Sinde at gjøre vor Indskydselse gjældende. Vore Forsædre var de første hvide, som satte Foden paa Amerikas Jord. Sporet af Lombarderne kunde endnu findes i Italien og det samme kunde siges om Normandiet i Frankrig, ikke, at tale om England,

Island og Skotland, og det samme vilde være Tilfældet her i Amerika i Tidernes Løb, om vi blev tro i vort Kald og ikke gav Slip paa vor rige fædre og mædrenes Arv, men holdt godt fast paa, hvad vi havde bragt med os fra det hjerne Osten.

Efter Taler blev Forjamlingen forøget med en Del Amerikanere som havde faaet Nys om, at vi var samlede, Nønt vi var samlede paa privat Grund. Nu gik Tiden med Sang og Leg til Aften og jeg tænker, at det faldt nogle af Amerikanere lidt haardt for Øret at se Pastor Nissen ryge sin Pipe Tobak og tage Del i Regen med Ungdommen, men det jaar jo være som det vil, vi morede os jo paa egen Vis. En Ting mere faar jeg nævne, og det er, at vi naturligvis havde Fæstpladsen smykket med baade Stjernebanneret og det danske og norske Flag, dog jeg tør ikke skrive ret meget om de sidste, da de var lovede i en Hast, og det var let at se, at de ærgrede sig derover.

John Bruhn.

Ulyheder.

Menigheden her paa Parkland havde Søndagen den 25de Juli den Glæde at se Formand Koren i sin Midte. Han fik efter Gudstjenesten Vellydighed til at sige nogle Ord, hvori han især foreholdt Menigheden det store og herlige i at tilhøre en sand kristen Kirke. Søndag Aften reiste han til Tacoma for derfra at fortsætte Rejsten hjemover Mandag. Han agter at stoppe over et Par Dage i Helena, Mont., hvor Past. L. Carlson har sit Birkesele.

Den trofaste Gud ledsage da den ærværdige Formand, og give ham Styrke og Mod til at fortsætte sit besværlige men ærefulde Hverv.

Past. B. L. Hilmen, som for en Tid opholdt sig her, reiste forrige Mandag op for at se Menighederne i Everett, hvorfra han jo for en Tid siden fik Kald.

L. E. Thompson, som for lidt over et Aar siden flyttede her til Parkland fra Starbuck, Minn., lader til at trives godt her, og har nu en pen liden Blads. Han havde forleden Dag et Uheld, idet hans Heste tog ud og fuldstændig ødelagde Bogn og Seletsi. Heldigvis kom hverken Menneker eller Hestene til Skade.

Pastor C. B. Ingebrigtsen blev forleden overrasket af sin Nogh, ved Rockford, Wash. Man overrakte Pastoren flere nyttige og vakre Gaver. Den nye Prest er bleven mødt med en opmuntrende Venlighed baade her i Rockford, og i Søstermenigheden i Deer Park. Paa sidstnævnte Sted tiltager Indvandringen stadigt. Der er al Grund til at tro, at denne Menighed vil blive en af de største paa disse Trakter.

"Herald" tilskrifer den nye Hyrde inden vort Distrikt Guds rige Raade og Betsignelse til et tro og ihærdigt Dagsværk i Herrens Bingsgaard. Vi glæder os ogsaa inderlig over, at en ung Mand, som netop begynder sit Hyrdeembede, straks mødes med Kjærlighedsgaver. Saadant er en stor Opmuntring og maa vise, at Sorg for Ræring er usødvendig og en Utung. Sigesaa beviser det, at

Menigheden ikke længer er en uoplyst ligegyldig Flok, men at de baade hender og vil efterleve det Guds Ord at bele allehaande godt med den, som udbesøger dem i Guds Ord. Tillykke da med dette Arbejde.

Eureka, Cal: Den 5te Sønd. efter Trinitates, den 18de dennes, fik den lutheriske Menighed i Eureka, Cal., sin vakre Kirke, Skolelokale og Prestegaard indviet.

Disse tre vigtige Bygninger er paa en smagfuld Maade forenet til en Bygning. Tilfæde var Synodens ærværdige Formand B. Koren, samt Menighedens 1ste Prest, Past. D. Ottersen fra Cresco, Iowa, B. Hartstad, Past. J. Blaklan, Stedets Prest, og Pastor Stensrud, vor engelske Missionær i San Francisco. Om Aftenen holdt han en vakker Prædiken paa engelsk.

Herold gratulerer Eureka Menighed med en meget pen og værdifuld Eiendom,

Her har nu baade smaa og store god Vellydighed til at opbygge sig paa sin hellige Tro, til at vore og forfremmes i Erkjendelse og Arbeidskraft.

Frø Ballard og Seattle: Ved Tilbagekomsten fra San Francisco finder jeg store og smaa angrebet af "Guldsieberen". Politibetjente, Sportvognsmænd og andre i gode og vel aflønnede Stillinger slipper alt af Hænderne og reiser over Hals og Hoved. Dampbaadene er overfyldte.

At Menighedslemmerne reiste igaar Ole Rindal Menighedens Kasserer. Maatte de nu da heller ikke stufes i sit Raad om at faa Tag i Rigdommen og da siden bruge den ret.

J Ballard er de fleste Mandfolk ude paa Fiske eller er allerede for reist til Minerne, saa Guldsøberiet der ikke bliver af saa stor Hællebidde.

Vor Kirke i Ballard er nu nymalet og oppudset udvendig og indvendig. Menigheden havde ved Sammenstud tilvebragt Midler til den udvendige Maling, og det var da Meningen at det forelselig skulde bero med det. Men da Kirken stod der hvidmalet og vakker, giktes Kvindeforeningen, at der maatte gjøres noget indvendig ogsaa. Tilrods derfor, at en Del af Midlerne maatte laanes, gik man paa med freidigt Mod. Farven er bleven noget mørkere end ønskelig var. Men det er nu alligevel godt gjort af vor Kvindeforening og giver Lyft til at drive paa med forsøget Kraft, naar man merker Vilje til at komme fremover i det hvide som i det indre.

Betalt for Herald.

H Soraas, St. Paul, Minn, \$2, Miss C Juul, Napa, Cal, Sam Ellesen, San Francisco, Cal, A J Floren, Grove City, Minn, hver \$1, J C Jørgensen, San Francisco, Cal, S M Lofte, Fresno, Cal, Past S S Urberg, Blair, Wis, Mrs Knut Thompson, Rindred, N Dal, hver 50 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Mrs Ingeborg Soraas, St. Paul, Minn, \$1, Sam Ellesen, San Francisco, Cal, \$10, Capt. D A Olen, San Francisco, Cal, \$5,

Kvindeforeningen i Emanuels Nogh, Grove City, Minn, (Mrs O R Eggen, Prest.) \$15.

Past S S Urberg, Blair Wis, (Subskriberet til Past T Larsen,) \$5.

Frø Hol Menigheds Kvindeforening, ved et Møde hos Mrs R Thompson, Rindred, N D, den 7de Juli, \$7.70

Parkland Wash. 29. Juli. 1897.

T. Larsen, Kasserer.

"Glass Paper Weights" af Luther College; Pacific Lutheran University; Ladies Seminary, Red Wing; Normal School, Sioux Falls; Luther Academy, Albert Lea kan faaes ved at tilskrive

Rev. S. Magelssen.

Walnut Grove, Minn.

Alle "weights," undtagen den af Ladies Seminary, sælges til Indtægt for Pacific Lutheran University; dem af Ladies Sem. til Indtægt for Skolen Red Wing.

Portofrit tilsendt 35 Ct. Stykket. 20 og over Express prepaid 25 Ct. Stykket.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

Udkommer hver Uge og koster forstudsvis 50 CTS. PER AAR. Forsendt til Europa 65 CTS. PER AAR i Forstuds.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. B. Hartstad. — Betaling for Bladet, Bestilling og s. v. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept, 1897. Undervisning i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og kræves af dem, at de er villige arbejde med Flid og til at rette efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Rusik, Shorthand og Typewriting betales særskilt. Værelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Lægetilsyn en Dollar Terminen.

□ I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Værelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilsyn 1 Doll. Aaret. I Aften betales for hele Terminen forstudsvis

Ansøgninger om Oplagelse indsendes til Rev. B. Hartstad, Parkland, Pierce Co. Wash.

